ROMÂNIA PENTRU HRISTOS

Iulie - Septembrie 2011

ROMANIA FOR CHRIST

Buletin de informare, misiune şi apel la suport pastoral
P. O. Box 2329, Pleasant Hill, California, 94523

Din arhivă: Corul şi fanfara Bisericii Baptiste „Golgota" (Basarab) din Bucureşti în 1937, la aniversarea de 25 de ani a bisericii.

Dumnezeu e Păzitorul nostru!

„Da, El nu va îngădui să ţi se clatine piciorul; Cel ce te păzeşte nu va dormita! Iată că nu dormitează nici nu doarme Cel ce păzeşte pe Israel. Domnul este Păzitorul tău!" (Psalmul 121:3-5).

Domnul face făgăduinţa că ne va păzi, ne va păstra sufletul. Ne cere să-I fim credincioşi până la capăt, şi ne promite că şi El ne păstrează până la sfârşit. Psalmistul David, fiindcă ştia cât de mare este dragostea lui Dumnezeu, s-a rugat: „Păzeşte-mă ca lumina ochiului, ocroteşte-mă la umbra aripilor Tale!" (Ps. 17:8).

Răspunsul a venit din partea lui Dumnezeu ca o rouă binecuvântată: „El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale; şi ei te vor duce pe mâini, ca nu cumva să-ţi loveşti piciorul de vreo piatră." (Psalmul 91:11-12).

Ochii pironiţi spre răsplătire

„El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăţie decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiţi spre răsplătire.” (Evrei 11:26).

E adevărat, ne place să câştigăm, şi unii au făcut din a câştiga scopul principal al vieţii lor. Nu contează cum, indiferent ce metode folosesc, dar trebuie să câştige. Trăim într-o societate competitivă, ne întrecem unii pe alţii în a avea, în a ajunge, în a fi. Dar Moise ne învaţă cum să câştigăm prin a pierde. El a trăit în afluenţa palatelor faraonice, avea rangul princiar de fiu al fiicei lui Faraon, se bucura de luxul cel mai sclipitor al vremii lui, dar a renunţat la toate acestea. De fapt a făcut un schimb: a dat comorile Egiptului ca să capete ocara lui Hristos. A văzut în ocara lui Hristos ceva mai bun, ceva mai frumos, ceva etern.

Prin Societatea Misionară *„România pentru Hristos”* vă oferim să renunţaţi la ceva, ca să primiţi altceva.

Să renunţaţi la ceva... Ceva înseamnă o sumă de bani pe care să-i daţi devenind sponsori ai unor fraţi în credinţă care lucrează în câmpul Evangheliei în România. Poate îi cunoaşteţi personal, sau poate, nu, dar ştiţi că se află într-un loc al ţării unde e nevoie de lumina Evangheliei.

Ca să primiţi altceva... Altceva înseamnă o coroană, o răsplătire veşnică. Isaiah spunea: „Iată, Mântuitorul tău vine; iată, plata este cu El, şi ***răsplătirile*** merg înaintea Lui” (Isaia 62:11). Dumnezeu are răsplătiri pentru cei care jertfesc pentru Numele Său.

Să renunţaţi la ceva... Ceva poate că înseamnă un timp pe care să-l puneţi deoparte pentru rugăciune ca să mijlociţi pentru cei ce ostenesc în vestirea Evangheliei. Apostolul Pavel cerea din închisoare: „Faceţi în toată vremea tot felul de rugăciuni şi cereri... şi pentru mine!” (Efeseni 6:18-20). Dacă ap. Pavel avea nevoie de rugăciunile altora, ca să poată vesti Evanghelia cu îndrăzneală, cu cât oare mai mult avem nevoie noi cei de azi?

Ca să primiţi altceva... Altceva înseamnă bucuria pe care o aveţi atunci când vedeţi biruinţa Domnului în câştigarea de suflete, în încurajarea predicatorilor, în puterea Duhului Sfânt la propovăduirea Evangheliei.

Să avem ochii pironiţi spre răsplătire, fiindcă ce primim e cu mult mai scump, infinit mai preţios, decât ce dăm! ■

Infinitul Golgotei

Nici un munte-n astă lume
Nu se poate-asemăna
N-are fapte, n-are nume
Ca şi tine, Golgota

Au fost munţi străvechi în sine
Ca Sinai, Hermon, Taborul
Dar, Golgoto, de pe tine
Şi-a luata Salvarea zborul.

Culmea-ţi n-a fost îmbrăcată
Cu finici, cu flori, sau crini,
Dar o frunte-nsângerată
Stă cu o ramură de spini.

O, Golgoto, al tău nume
Neuitat în veci va fi,
Cât va sta această lume
Şi soarele va luci...

Binecuvântatul Rezultat al Predicării Evangheliei

Faptele Apostolilor 10:44-48

Aici în pasajul acesta biblic există ceva bun pentru toţi predicatorii şi pentru toţi membrii, căci toţi trebuie să vestească Evanghelia. Domnul Isus în săptămâna morţii Sale a zis: *„Evanghelia aceasta a Împărăţiei va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie turturor neamurilor”.* Apostolul Petru în casa ofiţerului roman Corneliu a vestit Evanghelia. Lucrul acesta căutăm să-l facem şi noi prin Societatea noastră misionară. Tot textul este bogat în învăţăminte, şi vă îndemn să cercetăm în el câteva lucruri folositoare.

Izbesc însă cuvintele: *„Pe când rostea Petru cuvintele acestea”.* Înseamnă că o aşa Evanghelie are efect. El nu a spus snoave pescăreşti, el nu a căutat să-şi etaleze cunoştinţele sale, ci în chip smerit a căutat să-L facă de cunoscut pe Domnul Isus. Mesajul lui a fost Hristologic, căci de El, de Mântuitorul, aveau nevoie ascultătorii săi. Şi pe când arăta că prin El se capătă iertarea păcatelor, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei. Ce specificare binecuvântată! Deci, Duhul Sfânt S-a pogorât nu la stăruinţa lor, ci în timpul predicării. O, de s-ar petrece aşa ceva la toate predicile noastre !

Aceasta a fost lucrarea Duhului Sfânt, nu a lui Petru. Poate că Petru s-ar fi aşteptat la aşa ceva după botez, cum a fost la Samaria. Dar lucrările dumnezeieşti nu pot fi puse în calapoade omeneşti. Convertirea păcătoşilor e atât de diferită a unuia de celălalt. Asta ca să nu pot spune că dacă experienţa unuia nu a fost ca a mea, nu e mântuit. Toată lucrarea binecuvântată a Duhului Sfânt e nespus de felurită. Corneliu şi cei din casa lui doreau să ştie cum pot să aibe iertarea păcatelor şi să slujească Domnului.

Aici e arătat mesagerul: *„Pe când vorbea Petru”.* El nu a fost un mare orator, ca Apolo, sau doctrinar ca Pavel, ci un simplu pescar. Să învăţ că Domnul poate folosi chiar şi pe cei simpli la mântuirea păcătoşilor. El a folosit pe Gipsy Smith, un evanghelist ţigan, la mântuirea unor profesori, avocaţi, medici. Mesagerul trebuie să fie la îndemâna Duhului Sfânt, căci El convinge lumea de păcat şi El produce schimbarea vieţii, naşterea din nou.

Textul mă învaţă că întreaga lucrare măreaţă de mântuire se poate petrece într-o clipită. Aşa a fost în casa lui Corneliu. *„Pe când rostea Petru aceste cuvinte.”* Nu trebuie luni de frecvenţă la biserică, nu trebuie să cunoşti toată Biblia. Duhul poate face iluminarea minţii cu convingerea de păcat, schimbarea radicală a vieţii, într-o clipită.

Textul îmi adevereşte că mântuirea e o accepţiune, nu un proces; o primire prin credinţă a ceea ce a făcut Hristos Domnul pentru noi. Apostolul Petru le-a spus că iertarea păcatelor e pentru *„oricine crede în El, capătă prin Numele Lui iertarea păcatelor”.* Aici se pare că a fost momentul de tresăltare a ascultătorilor, accepţiunea prin credinţă, că atunci S-a pogorât Duhul Sfânt.

Apostolul Petru nu-şi terminase predica, nu a făcut apel, nu a cerut să ridice cineva mâna şi încă nu a zis Amin, căci Duhul Sfânt îi demonstrează că şi-a împlinit lucrarea. Iertarea păcatelor nu se vinde, ci se *„capătă”.* Hristos Domnul, prin Jertfa Sa la Calvar, a săvârşit mântuirea pentru evrei şi pentru romani, pentru toate neamurile, păcătosul doar trebuie să creadă adevărul acesta. Şi noii mântuiţi au fost botezaţi. Un păcătos în faţa morţi, când a primit iluminarea Duhului, a bătut din palme şi a zis: „Ce simplu ! Şi ce mult ţin unii ascuns adevărul acestă!” Predicarea Evangheliei are rezultate minunate, toţi măreau pe Dumnezeu !

Aici a fost **un nou Rusalii pentru neamuri.**

Vesteşti tu mântuirea lui Dumnezeu? Asculţi tu de cerinţa lui Hristos Domnul? Ai rezultate? Cum ajuţi tu pe alţii să cunoască Evanghelia şi să o primească? Vezi că porţi o mare răspundere!

Petru Popovici

Un Mântuitor Minunat

„Du-te acasă la ai tăi, şi povesteşte-le tot ce ţi-a făcut Domnul, şi cum a avut milă de tine." (Marcu 5:19)

Noi slujim un Mântuitor minunat. Aceasta este concluzia fiecărui copil al lui Dumnezeu care ajunge să vadă şi să înţeleagă că dragostea şi lucrarea lui Dumnezeu nu începe cu noi şi nu se opreşte la noi.

Suntem uimiţi de înţelepciunea Lui nespus de felurită prin care Îşi desfăşoară lucrarea, de puterea Lui miraculoasă investită din veşnicie, şi de felul în care Dumnezeu lasă să se vadă roadele ei în viaţa mântuiţilor Lui, cu care se laudă şi astăzi în univers.

Sfintele Scripturi ne descoperă câteva lucruri greu de înţeles pentru noi, dar care se justifică prin faptul că numai Dumnezeu e în stare de asemenea lucrări minunate de care ne-a făcut parte, lucrări ale harului Său, lucrări la care vrea să ne facă împreună lucrători cu El:

Domnul Isus: Mântuitorul lumii

Apostolul Ioan mărturiseşte un adevăr extraordinar în 1 Ioan 4:14: „Şi noi am văzut şi mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii" — după ce în Evanghelia sa (Ioan 3: 17) tot Ioan luminat de Duhul Sfant, declară: „Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El".

Pentru lumea din care ne-a scos Dumnezeu, pentru tine şi pentru mine, El a venit să fie un Mântuitor minunat. Uitaţi-vă de unde ne-a scos Dumnezeu, ca să ne înţelegem datoria noastră faţă de o lume care se pierde, pentru că mesajul dragostei Lui încă nu a ajuns până la ea. Cuvântul de ordine al Sfintelor Scripturi ne trimite şi pe noi la o lume pierdută: „Du-te şi spune ce ţi-a făcut ţie Domnul şi cum a avut milă de tine". Începe din locul unde eşti

şi foloseşte mijloacele pe care le ai.

Aşa se face că noi am ajuns să fim scoşi din lume în chip minunat de Cel ce este Cel mai minunat.

Domnul Isus: Mântuitorul păcătoşilor

Apostolul Pavel recunoaşte marele adevăr care rămâne ca un steag în dreptul meu şi al tău: „O, adevărat şi cu totul vrednic de primit este cuvântul, care zice: „Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoşi", dintre care cel dintâi sunt eu" (I Tim 1:15). Şi nu se opreşte acolo dar arată de unde vine dragostea Lui care a ajuns până la noi: „Dar Dumnezeu Îşi arată dragostea faţă de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi" (Rom 5:8).

Cele mai importante lucruri sunt cele pe care noi le ştim şi am beneficiat deja de ele, dar foarte adesea uităm că şi alţii au nevoie să ştie că Domnul Isus îi iubeşte, îi cheamă şi îi aşteaptă cu aceeaşi căldură şi dragoste minunată pe care a manifestat-o şi o manifestă în dreptul nostru.

Cuvântul de ordine al Sfintelor Scripturi ne trimite şi pe noi la cei nemântuiţi: „Du-te şi spune ce ţi-a făcut ţie Domnul şi cum a avut milă de tine" El primeşte pe toţi păcătoşii care vin la EL, şi le schimbă viaţa pentru veci de veci.

Domnul Isus: Mântuitorul Bisericii (Efes 5:25)

El e Mântuitorul Bisericii Lui, pe care a cumpărat-o cu scump sângele Lui, Biserica în care te-a zidit şi pe tine: „Hristos ... S-a dat pe Sine pentru ea" (Efes. 5:25b).

Zidirea Bisericii continuă şi azi. Domnul Isus caută şi azi pe cei pierduţi ca să-i aducă în Împărăţia Sa. Cel ce-Şi zideşte Biserica mai are încă har. Noi suntem chemaţi să mergem să spunem şi altora că în Biserica Lui mai este loc şi pentru ei. Dumnezeu vrea astăzi să cheme şi pe alţii la EL, şi a ales să ne folosească pe noi ca să fim vestitori ai acestei chemări.

Cuvântul de ordine al Sfintelor Scripturi ne trimite şi pe noi să spunem altora despre iubirea Lui nespus de mare: „Du-te şi spune

Pe când Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit îl ruga să-l lase să rămână cu El. Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi, şi povesteşte-le tot ce ţi-a făcut Domnul, şi cum a avut milă de tine." El a plecat, şi a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Şi toţi se minunau. (Marcu 5:18-20

ce ţi-a făcut ţie Domnul şi cum a avut milă de tine". Chemarea Lui, dragostea Lui, lucrarea Lui de transformare, sunt la fel de proaspete şi minunate acum aşa cum au fost în primul veac, iar mesagerii Lui suntem noi.

Domnul Isus: Mântuitorul meu (Gal 2:20)

Declaraţia apostolului Pavel ar trebui să zguduie din temelii: *„Am fost răstignit împreună cu Hristos, şi trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine. Şi viaţa, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credinţa în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit şi S-a dat pe Sine Însuşi pentru mine"* (Gal 2:20) . Apostolul Pavel Îl cinsteşte pe Mântuitorul lui:

- cu o recunoştinţă minunată pentru iubirea Lui cea mare, pentru preţul pe care l-a plătit Domnul pentru el;
- cu viaţa care-l cinsteşte pe Dumnezeu în orice moment, pe toate drumurile pe care merge, şi în orice imprejurare;
- cu o mărturie care a ajuns până la noi, mărturia minunăţiei Mântuitorului său.

Mărturia apostolului Pavel e molipsitoare. Şi prin tot ceea ce face ne îndeamnă şi pe noi să fim harnici în lucrarea Domnului, să fim martori ai Domnului, şi să luăm în mod personal îndemnul Mântuitorului pentru cel vindecat din Gadara: „Du-te şi spune ce ţi-a făcut ţie Domnul şi cum a avut milă de tine"

Doamne, ajută-ne să lucrăm cât încă este ziuă. Amin!

Costel Cristea

Prietene, cum ai ajuns aici?

Împăratul a intrat să-şi vadă oaspeţii; şi a zărit acolo pe un om, care nu era îmbrăcat în haina de nuntă. „Prietene" i-a zis el „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?" Omul acela a amuţit... (Matei 22:11-12)

În evanghelia după Matei, în pilda Domnului Isus găsim cuvintele stăpânului casei adresate unui nuntaş, care a intrat la nuntă cu a ţinută nepotrivită. Haina şi prezenţa acestei persoane erau deosebite de restul invitaţilor. Cu siguranţă musafirul nopoftit cunoştea toate regulile casei. Era familiar cu protocolul şi avea respectul celor ce verificau invitaţiile. Totul în aparenţă părea perfect, cu excepţia că stăpânul casei nu-l cunoştea pe invitat. Întrebarea stăpânului a fost: „Prietene, cum ai ajuns aici?" Sunt doar câteva împrejurări când Domnul Isus foloseşte acest cuvânt, „prietene", şi unul este la Matei 26:50, adresat lui Iuda, „Prietene, ce ai venit să faci, fă!"

Molia este o fiinţă inofensivă, nimenea nu fuge de ea, nu are ac periculos, nu muşcă, şi nu vatămă pe nimeni. Totuşi unde intră ea în scurt timp distruge totul. Ea intră în stupul unde albinele dau dovadă de slăbiciune şi reduc numărul celor ce veghează intrarea. Metoda ei e foarte paşnica şi chiar răbdătoare. Stă pe peretele stupului şi într-o fisură cât de mică învaţă să se poarte ca şi o albină. După multă vreme are mirosul familiei respective (parola pe care garda o verifică la intrare). Deşi forma ei e diferită mult, garda verifică doar parola, şi aşa că odată trecută de gardă nu mai are mari obstacole. În intuneric printre lucrătoarele ocupate, caută locurile cele mai puţin aglomerate şi acolo îşi depune ouăle care nu deranjează pe nimeni. Totul pare neimportant. Cu toate aceastea, pentru familia neglijentă, acesta este începutul sfârşitului. În curând mii de bebeluşi de molii, unul lângă altul, vor începe un ros puternic de ceară, aşa încât căldura produsă de rozători le asigură căldura necesară. În scurt timp albinele se retrag, iar moliile umplu ramele cu bebeluşii lor.

pag. 16

VEŞTI DE PE OGORUL EVANGHELIEI

DOBROGEA

NICOLAE BĂLCESCU. Fratele Sorin Ghiţă, un tânăr absolvent al Institutului Teologic Emanuel din Oradea, lucrează la formarea unei biserici în această localitate. Ei încă nu au numărul necesar pentru a se declara biserică, dar se lucrează la câştigarea încă a câtorva suflete pentru Domnul.

ISTRIA şi SĂCELE. Fratele Daniel Topciu, care lucrează în aceste două localităţi, face o frumoasă lucrare misionară. La Istria are un grup de vreo 15 copii care îl ajută, iar la Săcele are 35 de copii din familii de pocăiţi şi din familii de nepocăiţi. La Săcele două prietene Nuţa şi Floarea s-au hotărât să-L urmeze pe Domnul. La fel Mariana Filimon, una din mămicile a doi copii din familiile de nepocăiţi care vine în mod regulat la întrunirile de peste săptămână, vrea să fie a Domnului. Ea şi-a retras copiii de la orele de religie

Evanghelizare şi distribuire de cadouri pentru copii la grădiniţa din Corbu, decembrie 2010

ortodoxă şi i-a înscris la religie în biserica baptistă. La praznicul Naşterii Domnului Isus, peste 150 de copii de la Grădiniţa din Corbu au beneficiat de cadouri speciale şi de un mesaj evanghelic din partea păstorului bisericii din Corbu.

Un alt eveniment important a fost o vizită misionară făcută cu copiii în Republica Moldova la Chişinău, la o biserică parteneră din satul Truşeni. Fiindcă ei sărbătoresc Naşterea Domnului în Ianuarie, ei au organizat acolo o seară de colinde cu vestea cea bună că S-a născut Mântuitorul. Oamenii au fost foarte receptivi. La fel am organizat seara vestirea Naşterii la o misiune a acestei biserici, în satul Ciorăşti, la vreo 40 km de Chişinău. Deşi acolo nu

Vizita grupului de tineri şi copii din România, grup condus de fratele Topciu în vizită la Chişinău, şi câteva sate din jurul capitalei Republicii Moldova, în ianuarie 2011 cu ocazia Sărbătorii Naşterii Mântuitorului, aşa cum o păstrează acolo în calendare după stil vechi.

Agapă cu credincioşii şi prietenii casei Domnului după serviciul divin la Săcele

au o clădire, ne-am adunat în casa unei surori al cărei soţ încă nu e pocăit, dar acolo am ţinut un serviciu de închinăciune. Fraţii ne-au rugat să îi mai vizităm. De acolo am trecut la Chişinău la biserica păstorită de fr. Alexandru Malancea, care este implicată într-un proiect de evanghelizare a oraşului Chişinău. Ei ne-au rugat să devenim parteneri în această lucrare. Ne rugăm ca Domnul să ne facă folositori şi în această privinţă.

MEDGIDIA. Fr. Sali Sabri care vesteşte Evanghelia turcilor, ne scrie ca au 40 membri, 20 aparţinători şi 5 prieteni. Un tânăr de 22 ani s-a predat Domnului.

MĂCIN. Fr. Ioan Malacu ne spune: „Oh, cât am obosit să scriu despre mărunţişuri petrecute în biserica din Măcin şi nu pot să vă dau veşti mai bune, care să vă îmbucure pe d-voastră, cei care susţineţi lucrarea Domnului din Măcin. M-aş bucura şi aş mulţumi Domnului pentru un caz ca al lui Corneliu din Cezarea... Ce pot să zic...?” — Totuşi, ei au cinci prieteni care vizitează biserica în mod frecvent, dar încă nu s-au hotărât pentru Domnul. Au vreo 15 copii din familii de ţigani care iau parte la studiul biblic de sâmbăta, şi astfel au speranţă că Domnul va lucra între ei. Doar atât. Ei au hotărât să facă evanghelizare personală doi câte doi la familii, ca să vestească mântuirea lui Dumnezeu. Se roagă şi

postesc pentru aceasta şi ne cer şi nouă să ne rugăm pentru lucrarea din Măcin.

MURFATLAR. În această localitate lucrează fr. Sorin Ghiţă din Constanţa, un tânăr absolvent al Institutului din Oradea, ce creşte prin slujire, ignorând greutăţile întâmpinate. Sperăm că în curând se va forma o biserică şi aici.

Moldova

SOLCA. Fratele Gheorghe Greciuc ne comunică despre activitatea în slujire pe care o desfăşoară cu hărnicie la Solca, Iliseşti şi Oroftiana, prin vizite la fraţi şi prieteni ai casei

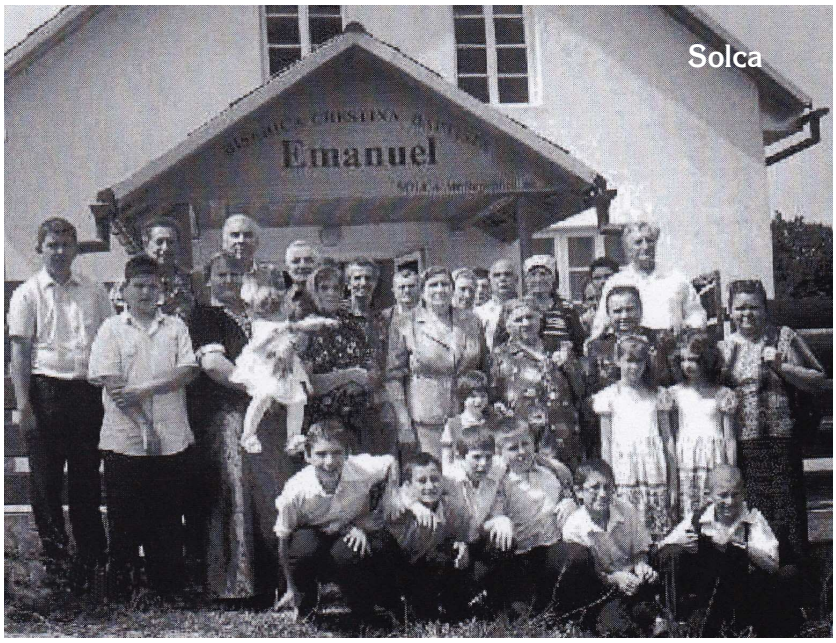

Solca

Domnului, prin contacte la diferite acţiuni de evanghelizare, şi prin proiecte de a face cunoscută Evanghelia prin ajutoare duse în familiile care au greutăţi, şi prin prezentarea filmului „Viaţa lui Isus" pentru părinţi şi copii în şcoala şi grădiniţa din Iliseşti. Fratele Greciuc îşi încheie raportul cu cuvintele: *„Vă mulţumim pentru parteneriat. Dumnezeu să vă răsplătească tot sprijinul acordat,*

Botez la Seini: fr. păstor Iosif Morcan, fr. diacon Ioan Muscan, şi cei zece candidaţi la botez

şi vă salutăm cu 2 Corinteni 9:11, „În chipul acesta veţi fi îmbogăţiţi în toate privinţele, pentru orice dărnicie, care, prin noi, va face să se aducă mulţumiri lui Dumnezeu."

MARAMUREŞ

SEINI. Fr. Iosif Morcan ne scrie că el, ca responsabil de cerc, a vizitat 5 fraţi lucrători sponsorizaţi de Societatea noastră şi a făcut vreo 36 vizite la familii. El a avut un botez cu zece persoane care L-au primit pe Domnul Isus ca Mântuitor al lor.

MUNTENIA

BUCUREŞTI. Fratele sudanez Peter Rong Makur, care păstoreşte biserica internaţională „Învierea spirituală", ne scrie că au sosit la Bucureşti un grup de 30 de fraţi refugiaţi din Myamar, care au primit azil acolo. Aceştia încă nu au maşini ca să circule, aşa că trebuie să meargă alţii după ei, ca să-i aducă la biserică şi

ISUS S-A ATINS DE EL....

„... Şi un lepros s-a apropiat de El, I s-a închinat, şi I-a zis: „Doamne, dacă vrei poţi să mă curăţeşti...” Isus a întins mâna, S-a atins de el şi a zis: „Da, vreau, fii curăţit!” Îndată a fost curăţită lepra lui.” (Matei 8:1-3).

Leprosul trebuia să locuiască izolat de lume, şi dacă se întâmpla să meargă pe un drum pe unde mai mergeau şi alţii, leprosul trebuia să strige în gura mare, „Necurat, necurat...” pentru ca nimeni să nu se atingă de el.

Iată aici un lepros care iese din colonia leproşilor şi se apropie de Domnul. Desigur, toţi s-au dat la o parte. Iar el a îngenuncheat şi s-a închinat cu o plecăciune adâncă, rostind cuvântul de venerare faţă de Domnul Isus, „Doamne!” Rugămintea lui e de-a dreptul uimitoare: Nu, dacă poţi... Nu, dacă ai puterea... Nu, dacă ştii să faci ceva în situaţia mea... Ci, ”**Dacă vrei**, poţi să mă curăţeşti!” Aici e credinţa mare a unui om pe care nu-l mai putea ajuta nimeni. Domnul e sensibil întotdeauna la lupta credinţei noastre.

„Isus a întins mâna şi **S-a atins de el**.” Atingerea aceasta a oprit răsuflarea mulţimii. Toţi au rămas uimiţi, înmărmuriţi. E tabloul care s-a întipărit în mintea apostolilor. Domnul S-a atins de un lepros! Da, El a venit să Se atingă de cei pe care nimeni nu-i atinge. A venit să caute pe cei pe care nimeni nu-i caută. A venit să dorească pe cei pe care nimeni nu-i doreşte. A venit să iubească pe cei pe care nimeni nu-i iubeşte. A venit să Se atingă de noi.

Mântuitor scump, Isuse preaiubit! Vino şi atinge-Te şi de mine!

au prilejul să-i ajute în multe privinţe.

CERNETU - Teleorman. Fr. Mitroi Silviu Cornel ne scrie că au 25 membri, 8 aparţinători şi 5 prieteni.

ŢIGĂNEŞTI - Teleorman. Fr. Furdui Daniel ne face cunoscut că el vizitează săptămânal 5 familii ale fraţilor, 10 familii ale prietenilor şi a făcut contact cu alte 8 persoane.

BUTURUGENI - Ilfov. Fr. Alexa Livia ne scrie că au 57 membri, 10 copii şi 5 prieteni. Au avut 3 înmormântări.

SCORŢENI. Fr. Dragnea Daniel, care lucrează la formarea biseriicii „Vestea bună” din Scorţeni, ne scrie că au 4 membri, 8 aparţinători şi vreo 16 prieteni. La întrunirile prin case, Domnul le-a făcut bucuria să mai fie încă vreo patru familii care le-au

deschis uşile şi ascultă cu plăcre Cuvântul sfânt.

TRANSILVANIA

DEJ. Fr. Pâr Ionuţ lucrează în biserica Speranţa din Dej. El scrie: „Mulţumesc lui Dumnezeu şi d-voastră pentru că susţineţi lucrarea Evangheliei în mod constant şi eficient. Pentru noi sunteţi o sursă de binecuvântare şi încurajare în vremuri ca acestea”.

GIRIŞUL NEGRU. Fratele Cioară Gheorghe ne informează că au 37 membri, 15 copii şi 9 prieteni.

MĂDĂRAS - Bihor. O grupă a Asociaţiei „Smiles” a făcut o vizită misionară bisericii „Credinţa” din Mădăras. Cei câţiva membri ai bisericii s-au bucurat mult de această vizită.

Un grup de la misiunea „Smiles”, care lucrează în orfelinate, în vizită la Biserica Baptistă „Credinţa” din Mădăras

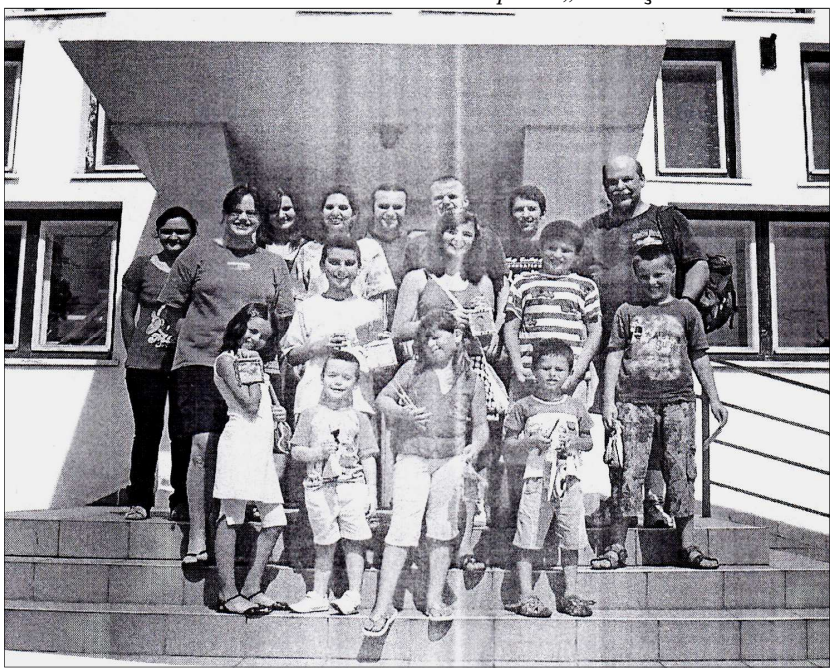

pag. 7

Un poet spune,

„O luptă este viaţa, te lupta deci cu zor,
Mereu trăind dintr-însa, mereu de ea cu dor”.

Creştinul nu are petreceri fără armură, am fost chemaţi să cucerim lumea pentru Domnul nostru. Am fost trimişi şi împuterniciţi să facem lucrarea de vestire a Evangheliei. Serbarea noastră va fi când vom primi cununa, când vom intra prin arcul de triumf. Soldatul care se încurcă cu treburile lumii rămâne fără răsplată. E timp de bătălie. Noi cântăm, „Cine vrea pe Dumnezeu să-L vadă, să stea în faţa Lui pe baricadă”. Dar, suntem unde cântăm? Molia se strecoară uşor când gazda dormitează. Iuda, fratele Domnului Isus, ne scrie nouă şi tuturor credincioşilor să păstrăm credinţa dată odată pentru todeauna sfinţilor.

Atacurile paşnice sunt mai periculoase decât cele violente. Istoria ne vorbeşte că singele martirilor este sămânţa creştinilor (e lucru dovedit). Zilele calme însă reduc abilitatea vegherii. Însuşi Domnul ne spune, „Vegheaţi, că nu ştiţi ziua, nici ceasul când va veni fiul omului”. Într-o biserică vecină americană păstorul a strigat de la amvon către ascultatorii lui, „Treziţi-vă, treziţi-vă, treziţi-vă!” Spun şi eu la fel. O cântare pe care aproape n-o mai cântăm sună aşa: *„Treziţi, treziţi, treziţi, voi luptători, treziţi! Se face zi, treziţi!”.*

Albinele neveghetoare plătesc preţul neglijenţei cu moartea. Fecioarele neveghetoare au consumat undelemnul. Trezirea este cuvântul de ordine la sunetul goarnei. Evanghelia Domnului Isus este goarna creştinului. Cuvântul citit s-a făcut trup şi locuieşte în noi. E o sursă care din morţi, ne face luptători ai Împărăţiei care vine. Duhul şi mireasa zic, „Vino, Doamne Isuse!” — şi cine aude, să zică, „Vino, Doamne Isuse!” Să citim cartea trezirilor spirituale, trăind trezirea.

Stuparul

România pentru Hristos

„Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze” (Ioan 9:4).

Rugaţi-vă pentru noi. Puneţi umărul în ajutor. Orice donaţie pentru lucrarea misionară din România, se poate trimite pe adresa:

Romania for Christ, P.O. Box 2329, Pleasant Hill, CA 94523.